

INFORMAČNÉ OKIENKO

SPRAVODAJ

júl - august 2010

Boboslužby			
4.7.	ne	9:00	M. Kráľ, Baláž - VP
7.7.	str	19:00	Biblická hodina – Čícel - (Voľná téma)
11.7.	ne	10:00	Služba a výlet nášho zboru na Chvojnici
14.7.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovie)
18.7.	ne	9:00	Csanda, Baláž
21.7.	str	19:00	Biblická hodina – hosť (Voľná téma)
25.7.	ne	9:00	Spomienkové zhromaždenie na brata Emila Kráľa
28.7.	str	19:00	Biblická hodina – Čícel - (Voľná téma)
1.8.	ne	9:00	L. Uhrinová, Baláž - VP
4.8.	str	9:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovie)
8.8.	ne	9:00	A. Balážová, Baláž
11.8.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž - (Príslovie)
15.8.	ne	9:00	Praženica, hosť
18.8.	str	19:00	Biblická hodina – hosť (Voľná téma)
22.8.	ne	9:00	M. Kráľ, hosť
25.8.	str	19:00	Biblická hodina – hosť (Voľná téma)
29.8.	ne	9:00	Benka, Baláž

Kazateľ služobne

19.7.-30.7.		dovolenka
13.8.-27.8.		dovolenka

Kazateľ zboru: Mgr. Stanislav Baláž

Kancelária	Domov
Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 mobil: 0907 536 635 e-mail: biskupice@baptist.sk	Bebravská 24, 821 07 Bratislava 214 tel: 02/4552 5734 – mobil: 0907 536 635 e-mail: stabado@yahoo.com

Vydal: Cirkevný zbor Bratskej jednoty baptistov v Podunajských Biskupiciach - Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 - pre vnútorné potreby - Internet: biskupice.baptist.sk - Redakcia: S. Dubovský, S. Baláž, A. Balážová, J. Praženica - Nepredajné - **ZMENA PROGRAMU VYHRADENÁ**

Informačný mesačník Bratskej jednoty baptistov
Cirkevný zbor Bratislava 2 – Podunajské Biskupice

Nepredajné

Verš pre zbor na rok 2010

Nauč ma plniť tvoju vôľu, veď ty si môj Boh. Kiež ma tvoj dobrý duch vedie po rovnej zemi.

Žalm 143, 10

Konečne čas?

Už ste to postrehli? Pre študentov prišiel čas prázdnin, pre pracujúcich čas dovolení! Dobrá správa! Leto je tu. Konečne prišiel čas, na ktorý sa mnohí, už dlho tešili. Konečne sa nám dostane odpočívania. Škoda len, že sme museli čakať až tak dlho. Alebo? Ako kresťania neustále počujeme o tom, že sme okrem iného aj správcami času. Máme vykúpiť čas.

Niektoraz povedal, že to, čo nám leží na srdci, môžeme veľmi ľahko vyčítať zo svojho diára. To, ako trávime svoj čas, prezrádza veľmi veľa o tom, aké sú naše skutočné hodnoty a priority. Máte záujem zistiť, či vaša takzvaná dôvera v Boha nie je len zbožná formulka? Akú časť svojho života premárnime starosťami? Keď sa namiesto *Niekoľo* stane vašou prioritou *niečo*.

Pán Ježiš nám to znázorňuje pomocou dvoch porovnaní, ktoré sa spoločnosti ovládanej produkciou pozerajú priamo do očí. Vtáky si neplánujú osemdesiatihodinový pracovný týždeň, ktorý ich dostane do takého stresu, že zanedbajú iných alebo im ubližujú. Ony neotročia v snahe nasporiť si čo najviac na dôchodok. Spoliehajú sa na to, že Boh ich nakrmí a vo svojom čase robia to, k čomu ich Boh stvoril – sú vtákmi. Ak teda vtáky veria, že sa o nich Boh postará, prečo to nerobia vlastné Božie deti? V zhromaždení nahlas spievame „Verný si, láskavý“, ale počas týždňa náš hektický program ukazuje, že tomu v skutočnosti neveríme.

Ďalej Ježiš na zdôraznenie toho, čo chce povedať, používa ďalšiu každodennú potrebu. Všetci potrebujeme oblečenie. Ale prečo sme tým takí posadnutí? Pozrite sa na Pálie, vyzýva nás Ježiš. Všimnite si, ako nádherne ich Boh odieva – dokonca ani kráľ Šalamún nevyzeral ani spolovice tak dobre. „Keď teda Boh takto oblieka trávu na poli ... či neoblečie oveľa skôr vás, vy maloverní?“ (Mt

6, 30). Ak skutočne dôverujeme Bohu, budeme naozaj venovať toľko času svojmu výzoru? Nemáme na práci niečo lepšie?

Ježiš nám nehovorí, aby sme sa ľahkomyselne priživovali na iných. Mali by sme si zarobiť na vlastné živobytie. Ale mali by sme to robiť tak, že budeme poslúchať povolanie, ktoré nám dal Boh a nemárniť hŕbu času naháňaním sa za pozemskými vecami. „Hľadajte však najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a toto všetko vám bude pridané“ (v. 33).

Božie kráľovstvo je hlboké a široké. Hľadať Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť znamená tráviť čas službou Bohu a blížnym – plne Bohu dôverovať, že vždy naplní naše potreby, ak budeme starostlivo dbať o jeho veci tým, že sa staráme o tie svoje.

Prajem nám, aby aj toto letné obdobie bolo pre nás časom odpočinku. No zároveň chcem, aby sme počuli pozvanie, ktoré zaznieva aj do týchto dní. Nájdime si v tom všetkom čo nás čaká, čas na budovanie nášho osobného vzťahu s Ježišom Kristom. Načerpajme nových síl v Božej prítomnosti. Venujme čas aj iným. Hľadajte Božie kráľovstvo. Nepremárnime čas, ktorý sme dostali.

Miroslav Tóth

Podľa čoho nás poznajú?

„Keby sme v tom, čo sa káže, videli seba, mnohé by sa v našom živote zmenilo.“ Táto myšlienka ovládla moju myseľ po nedeľnom zhromaždení (13.6.) na ktorom Božím slovom slúžili bratia Praženica a Čičel. Uvažovanie dospelo k pojmu „spasení kresťan.“

Najprv som sa potrápil s rozličnými myšlienkami, ale aj pocitmi, ktoré hovoria o ceste k spaseniu, výsledkom bolo poznanie, že podľa rovnakých kritérií posudzujú aj kresťanov. Uvediem príklady. „Robím všetkým dobre, ani Pán Boh nežiada viac.“ Ďalší názor sa opiera o čisté svedomie „chodí na spoveď, vedie poriadny život a verí, že Kristus zomrel aj za neho“. A napokon je tu vyznanie „Srdce mi hovorí, že Boh je ku mne milostivý. Svedčia o tom skutky, ktoré mi vo svojej prozreteľnosti činí“. V týchto a podobných výrokoch je mnoho vzácných cností. Nezaslúžia si pohŕdanie. Ale my hľadáme rozlišujúce znamenie pravosti kresťana, že jeho cnosti sú dielom Ducha svätého. Dostávame sa k hlavnej otázke: „Dáva nám Písmo sväté rozlišujúci znak pravej duchovnosti?“ „Áno, to tajomstvo nám hovorí, že hlavným článkom v pravom kresťanstve je KRISTUS! „Kto má Syna, má život.“ (1J 5, 12) V srdci obráteného kresťana je Kristus všetko vo všetkom.

Počas rozjímania nad myšlienkami, ktoré som si priniesol zo spomínaného zhromaždenia, vnútorný hlas osvedčoval, že slová kázne boli určené mne a ja som ich pochopil ako volanie k preskúmaniu svojej duchovnosti.

(DyS)

Služba a výlet nášho zboru na Chvojnici

V nedeľu 11. júla sa bude konať výlet nášho zboru spojený so službou na Chvojnici. Doprava bude zabezpečená autami. Odchod spreď modlitebne je o 8:00 hod.

Oznam pre seniorov

Organizátori senior klubu oznamujú, že počas mesiacov júl a august senior klub nebude.

SENTENCIE

Myšlienky vyjadrujúce životné skúsenosti, pravdu a poučenie.

- o -

Modlitba je najplodnejšia činnosť človeka.

- o -

Živá viera je Božia moc v nás, ktorá mení naše srdce, sklony, nádej, myslenie a je sprevádzaná Duchom Svätým.

- o -

Všetko, čo sa človeku v živote prihodí, má širší zmysel.

- o -

Zmysel života nie je v nadobúdaní, ale najmä v rozdávaní nadobudnutého.

Naši jubilanti

6.7. Benka Ana
15.7. Balážová Zlatica
7.8. Feketeová Marta
17.8. Čížiková Lucia
27.8. Fekete Dušan

„Spravodlivý je Hospodín vo všetkých svojich cestách a milostivý vo všetkých svojich skutkoch.

Blízky je Hospodín všetkým, ktorí Ho vzývajú, všetkým, ktorí Ho vzývajú opravdivo.“

Žalm 145, 17-18

Pán Boh dopúšťa, ale neopúšťa

Osem krížikov nosí v životnom balíčku muž, ktorý si zvolil pre svoje zdravotné prechádzky v našej mestskej časti ulicu plnú zelene a košateho stromoradia. Jeho chôdzu poznačili šediny, ale aj týmto spôsobom zmiernuje choroby, ktoré vraj patria k starobe. Srdce je najviac oslabené, ale pamäť a rozhlád slúžia primerane veku, hovoríva. Rozjímanie je jeho hlavnou činnosťou a myšlienok, ktoré sa núkajú, je vždy dost. Venuje sa im aj na prechádzkach. Aj na tejto, na ktorú sa vybral po viacerých daždivých dňoch. Výrok, ktorý bol predmetom uvažovania, čítal pri rannom súšení: „*Do Božieho kráľovstva treba nám vojsť cez mnohé súženia*“. (Sk 14, 22)

Z kazateľne sme neraz počuli, že je to cesta, po ktorej všetky Božie deti idú životom. Ale toto Božie správanie sa môže zdať ľudskému rozumu čudné a nie je v jeho schopnostiach nájsť vysvetlenie. Ba čo viac, s pribúdajúcim vekom a vždy väčšou milosťou, vierou a darom Ducha, množia sa aj ťažšie pokušenia. Pán Boh trpí na zemi skazených ľudí, katastrofy, zničenie dočasného blahobytu aj veriaceho človeka (viď Jóbov život). Hospodín prikázal Abrahámovi, aby obetoval syna Izáka, dieťa svojej staroby. Jozef, syn Izraela a nádeje bol predaný do cudziny za otroka. Apoštola Pavla nechal trikrát sa modliť za svoje vyslobodenie zo zla a predsa prosbu odmietol. Jána Krstiteľa nechal uväzniť a nakoniec ho len tak zo zábavy hanebne zabili. (Mt 14, 8) Takto koná Pán Boh s tými, ktorých najviac miluje a skrze ktorých chce byť oslávený. Niekedy sa voči nim stavia akoby ich nepoznal, dopustí na nich všemožné súženia a utrpenie. V takom súžení sa aj Boží muž Jeremiáš žaluje: „kvádrami zamuroval moje cesty, oblakom sa uzavrel, aby moja modlitba neprenikla.“ Potrebujeme ďalšie príklady? Ten najväčší hovorí za všetky, keď Boží Syn volá v hlbokjej bolesti: „*Bože mój, prečo si ma opustil?*“ Všetky biblické prípady svedčia, že ak viera človeka neprejde skúškami a nie je vystavená pokušeniam, nemožno hovoriť o živej viere. Veriaci totiž nemá pokoja na zemi. Výstižne sa o tom vyjadril Pretórius: „Každý kresťan musí byť vystavený najprv diablu, potom Judášovi, potom Kaifášovi a Pilátovi, kde ho poriadne zbičujú. Keď jeden pokušiteľ skončí, začnú s bitkou ďalší dvaja a keď skončia, príde štvrtý“, horší od predošlých. Čím viac svätosti má kresťan, tým väčší mučeník je z neho. Zbožný kresťan musí zakúsiť všetku horkosť sveta a často niet nikoho, kto by ho potešil.“

Výrok, nad ktorým sme spoločne uvažovali, hovorí o Božom počínaní pri umŕtvení nášho starého Adama, jeho zmýšľania v nás, ktoré chce vždy vidieť, rozumieť, prieť sa s Bohom a súdiť Jeho súdy. Božie konanie posilňuje v človeku pravú vieru. Neraz to má podobu temných mračien, ktoré obklopujú dušu veriaceho človeka. „*Ale kto zotrúva až do konca, ten bude spasený*“ (Mt 24, 13)

Od Karpát sa prihnali husté mraky. Dážď ukončil prechádzku, ale uvažovanie nad Božím slovom neodňal. Mysel' starkého bola naplnená spokojnosťou.

Spomienka na brata Emila Kráľa

V tomto roku si pripomíname sté výročie narodenia brata Emila Kráľa. Narodil sa 27. 7. 1910 v Dolnej Štubni vo veriacej rodine. Už ako deväťročný uveril v Pána Ježiša Krista a ako pätnásťročný bol pokrstený. Študoval na gymnáziu v Kremnici a na obchodnej akadémii v Bratislave. Tu začal pracovať medzi mládežou v Kresťanských zboroch. Neskôr počas jednoročného pobytu v Prešove sa zapojil do duchovnej práce v zbore bývalej Jednoty československej. V roku 1934 sa oženil so sestrou Klárou, rod. Tomašekovou, ktorá mu bola veľkou oporou v práci. Brat Kráľ dával celé svoje srdce do práce v Kresťanských zboroch v Bratislave až do roku 1940, keď

prešiel aj s ostatným bratstvom do nášho zboru na Vysokej ul. 27, keďže činnosť Kresťanských zborov bola úradne zakázaná. Hoci po oslobodení sa opäť obnovila práca v Kresťanských zboroch, brat Kráľ zostal verný našej Jednote, a to nielen ako laický kazateľ v bratislavskom zbore, ale aj ako pracovník celej cirkvi. Stal sa členom Ústrednej rady starších BJB a od r. 1969 tajomníkom Rady BJB pre Slovensko. Po obnovení vydávania časopisu Rozsievач v r. 1969 bol jeho výkonným redaktorom a pripravoval Slová života. Pritom takmer každú nedeľu, ba aj v týždni, slúžil výkladom Božieho slova, či už v Bratislave, na stanicích alebo v iných zboroch. Neštudoval na teologickej fakulte, ale svojimi hlbokými biblickými i teologickými vedomosťami sa mohol smelo postaviť vedľa hociktorého fundovaného teológa.

Práci na Božej vinici venoval celý svoj život. Takmer nikdy nemal dovolenku – vyberal si ju po čiastkach na porady Ústrednej rady starších, na službu v iných zboroch a podobne. Rodina si ho príliš neužila, zato Božia rodina v celej našej republike ho poznala, vážila si ho a milovala ho. Že brat Kráľ mohol toľko v Božom diele vykonať, za to patrí veľká vďaka aj jeho manželke Kláre Kráľovej, ktorá mu verne a s pochopením stála po boku a prinášala na Boží oltár nie menšiu obeť ako on.

V intenzívnej činnosti, ktorú až do odchodu na dôchodok v roku 1972 vykonával popri zamestnaní, vytrval, pokiaľ mu Pán Boh dával len trochu zdravia a síl a veľmi mu bolo ľúto, keď pre slabosť tela ju musel v roku 1984 prenechať mladším.

Pán si svojho verného služobníka povolal k sebe niekoľko dní pred jeho 76. narodeninami v pondelok dňa 14. júla 1986. Rozlúčili sme sa s ním za veľkej účasti bratstva dňa 19. júla 1986 v bratislavskom krematóriu.

Matúšov príbeh

Prvé zimné dni po vojnovom utrpení sa na Dolnej zemi prihlásili silnými mrazmi a záľahou snehu, akoby chceli dokázať, komu patrí tento čas. Ale susedia, ktorí sa zišli v dielni remenárskeho majstra si príjemné teplo pochvaľovali. Utorkový večer patrilo stretnutiu „u Kollárov“ pri počúvaní rozhlasu zo Slovenska. Program „Mat’ volá“ nabádal krajanov v zahraničí k návratu do starej vlasti. Pod vplyvom tejto relácie dozrievalo rozhodnutie opustiť báčanskú rovinu a presídliť sa na Slovensko. V tomto prostredí sa zrodilo rozhodnutie neploletého dedinského chlapca opustiť rodný dom a odísť do „sveta“. U mnohých vyvolalo toto predsavzatie iba úsmev, čas však ukázal, že je pevné. A tak koncom marca, keď slniečko začínalo ukazovať svoju teplú tvár, posunovači na zoraďovacej železnici v Bratislave prekvapene pozerali na Matúša, ktorý vystupoval z nákladného vagóna. Bez dokladov, peňazí, ale s odvahou naplniť svoje predsavzatie. V živote je to už tak, že predstavy, ktoré sme si vytvorili, sa zriedkavo zhodujú so skutočnosťou. Aj Matúšove sa veľmi málo podobali na obraz z rádia u Kollárov. Opustený stál medzi koľajnicami a odháňal myšlienky, ktoré vírili v jeho hlave. Po dlhšej chvíli sa rozhodol. Presvedčenie, s ktorým opúšťal rodný kraj a vykročil na cestu do neznáma, je cesta, po ktorej treba ísť. Vzal do rúk svoj pletený kufrík, v ktorom mal aj poživeň na pár dní a zamieril na Vysokú ulicu, kde sídli baptistický zbor. Prijali ho milo a srdečne, už nebol sám. Láska bratov a sestier otvorila svoju náruč v novom prostredí. Pomoc spoznával na každom kroku. Aj pri hľadaní zamestnania. Keď si 16-ročný mládenec hľadal prácu, v tých dňoch to pripomínalo ľudovú múdrosť o ihle v kope sena. Hovorilo sa, že nájsť ju je nemožné, ale v Matúšovom prípade hľadanie nebolo zbytočné. Prvou zárobkovou príležitosťou bol distribučný sklad pre zásielky UNRA, teda americkej pomoci vojnou postihnutým krajinám. Matúša zaradili do oddelenia tabakových výrobkov. A tu sa začína príbeh veriaceho mládenca.

Mesto sa prebúdza do chladného aprílového rána. Matúšove kroky sprevádzali akési zvláštne myšlienky. Cítil, že jeho chvíle návratov k rodine a domovu i zadumaný pohľad do Dunaja, ktorý sa valil k zážitkom z detstva, to všetko nadobúda iný rozmer. V jeho mysli sa silnejšie vyníma rozhodnutie z nedeľňajšieho zhromaždenia: Častejšie ako doteraz venovať sa čítaniu Biblie! V nej hľadať silu a povzbudenie. Preto si na pracovisko priniesol nielen zájedku, ktorú mu pripravila teta Hirschmannová, ale aj Písmo sväté. Predpoludňajšia prestávka bola prvou príležitosťou začať plniť svoj sľub. Lenže v tej chvíli prišlo aj pokušenie. Starší pán ho požiadal, aby mu priniesol škatuľku cigariet, len tak na ukážku. Matúš statočne odolával, bránil sa aj prísny zákazom, s ktorým bol oboznámený každý pracovník. Avšak úlisný had ďalej naliehal a Matúš sa poddal. Považoval to za zanedbateľný skutok, ale odplata bola tvrdá a prišla hneď. Prepustenie! Pokušiteľ zvíťazil a sľubne vyzerajúci deň sa zmenil na zármutok.

Každá skúška má svoj vrchol. Nevyhol sa ani Matúšovi. Ocitol sa na rázcestí a ako každá križovatka, aj táto mala viacero smerov. Ktorú možnosť si vyberie? Cestu hľadania dôkazov na vlastné ospravedlnenie alebo sa rozhodne pre poznanie, že škatuľka s fajčivom bola iba zámienkou na odpútanie od Božích prikázaní. Matúš si zvolil Božie slovo. To Slovo, ktoré malo byť nosným stĺpom jeho dobrého úmyslu. A v ňom je aj varovanie, že satanova moc je závislá od toho, či dokáže odvrátiť náš duchovný zrak od Božieho slova. Matúš sa nevzdal svojho predsavzatia. Často berie do rúk Božie slovo a utvrdzuje sa v poznávaní Pána Boha ako milostivej Bytosti a nezmerateľnej lásky, ktorá odpúšťa všetky viny a priestupky, obnovuje strápené srdce a vracia radosť z Božej spásy.

(DyS)

Každému odplatím podľa jeho skutkov (Zj 2,23)

V rozhovoroch s neveriacimi je svedectvo o Božej milosti a spasení odmietané slovami „to nie je pre mňa, ja chodím do kostola, deti som dal pokrstiť, neklamem, nekradnem, žijem, ako sa na kresťana patrí.“ Takýto človek patrí medzi tých, ktorí veria, že Kristus má záľubu v našich biednych skutkoch a žijú vo falošnej viere, že ich skutky sú veľké pred Pánom Bohom, a že ich pre ne bude milovať. Skrátka, osvedčujú zásadu „o spasení, ktoré pochádza zo skutkov.“ Napokon, tak si možno vysvetliť aj slová z titulku tejto poznámky. Ak sa však do nich zahlbíme, neunikne našej pozornosti, že nehovorí o ospravedlnení za skutky, ale o súdení podľa skutkov. Biblia nám o tom hovorí na viacerých miestach (Mk 16,27; 25,34-45, 2K 5,10, Zj 20,12). Pán Boh ustanovil poriadok, podľa ktorého najhlbšie vnútro človeka sa má prejavovať v skutkoch, ktoré budú svedčiť o Pánu Bohu. Pripomeňme si Abraháma, muža spravodlivého, ktorý túto spravodlivosť dokázal aj vonkajším skutkom (1M 22). Čiže človek sa nestáva dobrým preto, že číni dobro, ale dobro koná preto, že je dobrý. Má Bohom stvorené nové srdce a je schopný vykonať to, čo jeho Stvoriteľ pokladá za dobré. Pozrime sa ešte na jednu stránku našich skutkov. Pán Boh sa pozerá, z čoho prameňa, z akých pohnútok vychádzajú (Mt 6,1). A toto svet nikdy nepochopí. Pán Ježiš hovorí, že ak robíš dobrý skutok, aby si sa ukázal pred ľuďmi, nemáš v nebi nijakú zásluhu, ale ak podáš smädnému čo len pohár vody, neminie ťa odmena (Mk 9,41).

V súdnom procese je potrebná účasť svedkov. V tomto prípade to budú skutky. Pre tých, čo konali na základe Božej milosti, sú pripravené vo večnosti rozličné podiely, ako to vidíme v podobenstve o zverených talentoch (Mt 25,14-29). Tí, čo sa spoliehali na svoje zásluhy, žili podľa zákona, budú podľa neho aj súdení.

To nám hovorí veršik z knihy Zjavenia.